

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Ersättningsanskaffning.

Besvär av hemmansägaren L. angående inkomsttaxering år 1953. — PN vägrade L. ett med 2.800 kr. yrkat avdrag för avbetalning å köpeskilling för traktor och andra jordbruksredskap. KR: ej ändring. RR yttrade: Av handlingarna i målet framgår, att ifrågavarande inventarier inköpts år 1951 av dödsboet efter L:s fader mot en köpeskilling, som till ett belopp av 2.800 kr. skulle erläggas först under beskattningsåret, att L. vid arvskifte sistnämnda år tillskiftats boets tillgångar och skulder samt att han därefter erlagt sagda belopp. På grund härav och då vad i målet förekommit föranleder antagande, att dödsboets berörda inventarieköp varit att anse som ersättningsanskaffning, får L. anses berättigad till avdrag för ifrågavarande utgift med yrkat belopp. (RR:s utslag den 26/2 1959.)

Löpande försäljning; nyanskaffning.

Besvär av godsägaren R. angående inkomsttaxering åren 1953 och 1954. — R., som vid 1952 års ingång hade fyra hästar, sålde under året en häst för 1.237 kr. R. beskattades för beloppet, trots att han hos RR uppgav att försäljningen fortsatt och att han i november 1958 endast hade en häst kvar. — R. yrkade avdrag dels för

1.225 kr., avseende kostnad för inköp av en betupptagare, som enligt R. skulle ha ersatt en rotfruktupptagare, och dels för 2.000 kr. för kostnad för inköp av en skärmaskin, som skulle ha ersatt en hacksemaskin. PN vägrade avdragen. KR: ej utredning. RR lämnade besvären utan bifall. (RR:s utslag den 26/2 1959; en ledamot ville medge avdrag för anskaffningarna med 600 kr.)

Överlåtelse av skogsstämpling som förvärvats genom arv.

Besvär av TI angående dödsboet efter N. angående inkomsttaxering år 1952. — N. avled år 1951. Vid arvskifte samma år efter honom tillskiftades en son jordbruksfastigheten medan övriga dödsbo delägare tillskiftades all barrskog, som kunde utstämplas å visst område. Stämplingen såldes samma år som arvskiftet ägde rum. Av likviden inflöt 53.000 kr. under 1951. — TI yrkade hos PN, att dödsboet skulle inkomsttaxeras för beloppet 53.000 kr. PN ogillade yrkandet. KR: ej ändring, enär dödsboet icke verkställt försäljning av omförmälda skog eller, såvitt visats, haft någon intäkt genom samma försäljning. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 3/3 1959.)

Anm.: Jämför RA 1958 ref. 20.

Beskattningsår för skogslikvid.

Besvär av trävaruhandlaren E. angående inkomsttaxering år 1952. — Enligt kontrakt den 17/9 och den 26/11 1951 hade E. upplåtit avverkningsrätt till skog mot en likvid av 51.491 kr. att betalas vid anfordran. Under beskattningsåret hade E. av detta belopp uppburit 22.500 kr. — PN och KR ansåg E. skola beskattas för hela köpeskillingen, trots att E. genom intyg från köparen styrkt att denne och E. varit överens om att likviden skulle fördelas på flera år. RR fann, att ifrågavarande vederlag för skogsavverkningsrätt finge anses skolat tagas till beskattning vid förevarande taxering endast till det belopp, 22.500 kr., som E. uppburit under beskattningsåret. (RR:s utslag den 17/2 1959.)

Enkelt bolag i jordbruk.

A. Besvär av fabrikören R. angående inkomst- och förmögenhetstaxering år 1952. — Dödsboet efter R:s moder, i vilket R. och hans tre syskon var de enda dödsbodelägarna, ägde vissa jordbruksfastigheter. R. och två av syskonen ägde redan tidigare var för sig andra jordbruksfastigheter. Ett syskon hade däremot ingen fastighet. För att undvika komplikationer i samband med ett skifte av fastigheterna i dödsboet överenskom syskonen genom avtal i september 1951 till bekräftelse av tidigare slutet avtal att från och med den 1/1 1950 i enkelt bolag äga och förvalta alla fastigheterna — vilka i och med avtalet tillskjutits bolaget — oavsett vem som hade lagfart å dem. Avkastningen å fastigheterna skulle, sedan fastighetsskatt och andra utgifter från dragits, delas mellan bolagsmännen. PN och KR, som inte ville godtaga avtalet i beskattningshänseende ansåg följaktligen R. vara ensam ägare av de för honom lag-

farna fastigheterna men däremot icke vara delägare i de övriga fastigheterna. I enlighet därmed inkomsttaxerades R. för nettointäkt av sina "egna" fastigheter, 19.986 kr, och förmögenhetsbeskattades för taxeringsvärdet av samma fastigheter, 27.300 kr. — RR ändrade emellertid taxeringarna i överensstämmelse med avtalet, när omständigheterna i målet icke gäve fog för att fränkänna det mellan syskonen ingångna bolagsavtalet laga verkan eller att på annan grund vid R:s inkomsttaxering frångå den i avtalet angivna fördelningen av bolagets vinst, förty och då med hänsyn till avtalets innehåll och vad i övrigt i målet förekommit vid beräkningen av R:s skattepliktiga förmögenhet torde upptagas $\frac{1}{4}$ -del av samtliga angivna fastigheters taxeringsvärde etc . . . (RR:s utslag den 4/11 1958.)

B. Besvär av hemmansägaren N. angående inkomsttaxering år 1952. — N. hade den 26/10 1947 köpt en jordbruksfastighet och fått lagfart därå den 5/11 1947. I en den 24/12 samma år upprättad handling förklarade N. och hans fader, att fastigheten inköpts av dem gemensamt och vore deras gemensamma egendom till dess utsyning och försäljning av vedskogen å fastigheten verkställdes, att vid försäljningen av skogen halva bruttointkomsten av rotvärdet skulle tillfalla fadern eller ev. en syster till N. Efter "denna försäljning och redovisning" skulle fastigheten vara N:s enskilda egendom. — Under 1951 sålde N. och fadern utstämplade träd för 30.000 kr. PN och KR ansåg N. vara ensam skattskyldig för hela likviden. RR förklarade emellertid N. skola beskattas endast för 15.000 kr, enär försäljningen av ifrågavarande rotpost finge antagas hava skett för N:s och faderns gemensamma räkning samt i målet

ej förebragts omständighet på grund varav försäljningen det oaktat skulle anses ha tillgodofört N. intäkt utöver vad han av köpeskillingen uppburit eller 15.000 kr. (RR:s utslag den 5/2 1959.)

C. Besvär av kronoarrendatorn N. angående inkomsttaxering år 1951. — N. hade den 15/1 1950 med två sina barn, födda 1921 och 1925, avtalat, att en av N. arrenderad kronoegendom skulle drivas av honom och barnen gemensamt samt att inkomsten skulle på visst sätt fördelas mellan N. och barnen. Enligt avtalet skulle N. vara driftsledare. Under åberopande av avtalet yrkade N., att han måtte beskattas för hälften av inkomsten av fastigheten. Barnen skulle beskattas envar för ¼-del av inkomsten. PN ansåg N. vara skattskyldig för hela inkomsten. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/1 1959.)

Anm.: N. åberopade samtycke av domänstyrelsen. Styrelsen hade emellertid först den 6/11 1952 bifallit en ansökan av N. att under sin återstående arrendetid få driva egendomen tillsammans med barnen. I målet fanns vidare intet som tydde på att barnen deltagit i gårdens skötsel.

Fastighetsägares skattskyldighet för av nyttjanderättshavare verkställda förbättringar å fastigheten.

Besvär av hemmansägaren K. angående inkomsttaxering år 1953. — K. hade sålt skog på rot för 51.500 kr. För utforsling av virket anlade köparen, ett bolag, en bilväg, som huvudsakligen gick över K:s fastighet, för en beräknad kostnad av 49.300 kr. K. hade ställt sig som sökande till statsbidrag för vägbygget och erhöll dylikt bidrag med 40 % av 49.300 kr eller 19.720 kr, vilket sistnämnda belopp han emellertid överlät till köparen. PN beskat-

tade K. för 29.580 kr (49.300 — 19.720) som ansågs utgöra dellikvid för avverkningsrätten. K. invände bl. a., att vägen byggts uteslutande i bolagets intresse. Själv skulle han inte haft den minsta tanke på en för hans förhållanden så dyrbar anläggning, då det redan fanns en — låt vara enkel — väg som var tillfyllest för hans behov. Vidare hade den ifrågasatta värdeökningen kommit även andra fastighetsägare tillgodo, vilka icke beskattats. KR: ej ändring. RR: utan bifall. (RR:s utslag den 5/2 1959.)

Värdeminskning å byggnad.

Besvär av civilingenjören H. m. fl. angående inkomsttaxering år 1952. — H. yrkade avdrag för värdeminskning av byggnad efter 4 % av kostnaden för ett i byggnaden inrymt barndaghem och efter 0,6 % av det taxerade byggnadsvärdet, minskat med nämnda kostnad och värdet av inventarier. Byggnaden var nyuppförd och kostnaden för daghemmet syntes i huvudsak avse iordningställande av vissa lokaliteter i sousterrängvåning och källare. H. uppgav, att fråga var om specialinredning och att hyreskontraktet med barnavårdsnämnden gällde för endat 25 år, var-efter lokalerna sannolikt finge uthyras till annat ändamål. PN medgav avdrag efter 0,6 % å taxerade byggnadsvärdet, minskat med inventarievärdet men utan avräkning för kostnaden för daghemmet. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/2 1959.)

Tandläkarpraktik — vilken förvärvskälla?

Besvär av tandläkaren D. angående inkomsttaxering år 1954. — D., vilken såsom vikarie förestått och skött annan tandläkares praktik mot ersättning i form

av andel i bruttointäkten, har beskattats för ersättningen såsom inkomst av rörelse och inte — vilket D. yrkat — såsom inkomst av tjänst. (RR:s utslag den 14/1 1959.)

Anm.: Jämför RÅ 1934 ref. 34 (samma utgång).

Fast driftställe eller ej.

Besvär av Alnö kommunalnämnd angående Holmens Bruks och Fabriks AB taxering för kommunal inkomstskatt år 1952. — Nämnden yrkade, att skälig del av bolagets inkomst av rörelse måtte taxeras i Alnö kommun, där bolaget hade magasin för mottagande, sortering och hopbuntning av timmer, vid vilket bolaget haft arbetare anställda (20—25 personer). Yrkandet ogillades i samtliga instanser. (RR:s utslag den 4/2 1959.)

Nedskrivning av varulager — rörelse bedriven eller ej?

Besvär av Hoffmans Musiktjänst AB angående inkomsttaxering år 1954. — Bolaget, som tidigare under annat namn bedrivit rederirörelse, sålde i början av beskattningsåret 1/1 1952—30/6 1953 sitt fartyg med en vinst av c:a 400.000 kr. Per den 30/6 1953 övertog bolaget från Aug. Hoffmans Pianofabriks AB (vars aktier ägdes av samma personer som ägde aktierna i musikbolaget) pianon för 373.000 kr. Dessa pianon nedskrevs med 70 % eller 261.100 kr., vilket belopp motsvarade av musikbolaget uppgivet underskott i rörelsen. Bolaget förvägrades av TN, PN och KR avdrag för underskottet, enär bolaget icke kunde anses ha under beskattningsåret bedrivit handelsrörelse. Hos RR yrkade bolaget avdrag för underskott med 200.000 kr. TI invände, att det syntes uppenbart att inköpet av pianolagret be-

slutats i efterhand i avsikt att eliminera vinst å rederirörelsen, att bolaget förty icke kunde anses ha bedrivit handelsrörelse under beskattningsåret och att nedskrivningen i vart fall stred mot god köpmannased. Bolaget framhöll å sin sida, att beslut om övertagande av pianolagret fattats långt före den 30/6 1953, vilket styrktes av korrespondens, att praktiska skäl föranlett att övertagandet av pianolagret skett först sistnämnda dag och att inköpet av detsamma finansierats av bolaget. RR medgav avdrag med yrkat belopp, enär med hänsyn till vad dåmera förekommit i målet finge antagas, att bolaget börjat bedriva sin handelsrörelse redan under beskattningsåret. (RR:s utslag den 10/12 1958.)

Anm.: Jämför RR:s utslag den 5/6 1957 på besvär av Thorden Lines AB angående inkomsttaxering år 1953.

Avdrag för bidrag till vetenskaplig forskning o. d. inom ramen för bidragsgivares rörelse.

Besvär av K:s Revisionsbyrå AB angående inkomsttaxering år 1954. — I avslutning till professor O. Silléns 70-årsdag den 29/11 1953 hade Föreningen Auktoriserade Revisorer anordnat en insamling bland sina medlemmar till en forskningsfond på revisionsområdet, Forskningsstiftelsen Oskar Silléns fond. Insamlingen hade inbringat stiftelsen dess grundkapital, ca 18.000 kr, som byggdes på med ytterligare bidrag. På ansökan av föreningen hade RN genom förhandsbesked den 21/6 1954 förklarat, att om stiftelsen utövade sin verksamhet i enlighet med vad som angåves i stadgarna för stiftelsen samt i en omfattning som skäliggen svarade mot avkastningen å stiftelsens tillgångar, stiftelsen skulle tillerkän-

nas- samma skattelindring som tillkomme övriga vetenskapliga stiftelser. — Bolaget, som yrkade avdrag för bidrag till fonden med 775 kr, förvägrades avdrag härför av PN. KR: ej ändring. Hos RR framhöll bolaget bl. a., att stiftelsen låtit verkställa en vetenskaplig utredning angående möjligheten att genom tillämpning i avsevärd utsträckning av genom statistiska metoder fastställda stickprov kunna i hög grad nedbringa revisorernas kostnader för bl. a. siffergranskning. — RR yttrade: I målet vore upplyst, att ifrågavarande stiftelse hade till ändamål att föranstalta om och helt eller delvis bekosta forskningsarbeten rörande de delar av den företags-ekonomiska vetenskapen, som avsåge redovisning och revision, samt därmed nära besläktade områden inom rättsvetenskapen. RR förklarade bolaget berättigat åtnjuta avdrag för bidraget, enär dylik forskning hade sådant samband med bolagets rörelse att bolagets bidrag till stiftelsen finge anses utgöra omkostnad i rörelsen. (RR:s utslag den 10/2 1959.)

Fördyrade levnadskostnader på grund av flyttning till annan ort. Sam- eller särtaxering.

Besvär av kontoristen M. angående inkomsttaxering år 1953. — M., som var anställd vid S. J., transporterades den 1/4 1951 från Boden till Åmål i samband med befordran. Då M. inte lyckades få tag i familjebostad i Åmål, kvarbodde M:s hustru och barn i Boden till den 1/3 1953. PN samtaxerade makarna och förvägrade M. yrkat avdrag för fördyrade levnadskostnader (M. hade inte fått omplaceringstraktamente längre än till den 1/10 1951). KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 29/1 1958; en ledamot ville särtaxera.)

Fördyrade levnadskostnader (traktamente enligt kollektivavtal).

Besvär av grovarbetaren N. angående inkomsttaxering år 1953. — N., som ingick äktenskap den 8/3 1952, var under beskattningsåret anställd vid ett vägbyggnadsföretag. Förutom lön uppbar han traktamentsersättning enligt kollektivavtal med 3.808 kr för 333 dagar eller omkring 11 kr för dag. Avståndet från hemmet till arbetsplatserna varierade enligt uppgift mellan 25 och 45 mil. N. yrkade avdrag för fördyrade levnadskostnader med 3.808 kr. PN vägrade avdrag till ett belopp av 999 kr, motsvarande inbesparade levnadskostnader i hemmet efter tre kr för dag. KR: ej ändring. RR medgav avdrag med hela det yrkade beloppet. (RR:s utslag den 4/2 1959.)

Fördyrade levnadskostnader för ogift skattskyldig vid arbete å annan ort än hemorten.

Besvär av TI angående M:s inkomsttaxering år 1955. — M., som var född 1928 och ogift, bodde hos sina föräldrar i S., där han också var anställd i en firma. Han hade emellertid under 1954 för firmans räkning arbetat i K., omkring 15 mil från S. M. hade uppburit traktamente för 306 dagar med 4.422 kr. M. uppgav, att han betalade 30 kr i månaden i hyra hos föräldrarna och att han, när han vistades hos dem, betalade sin kost efter självkostnadspris. Kostnaderna i K. uppgav M. till ca 3.000 kr för mat och 360 kr för bostad. M. yrkade avdrag för fördyrade levnadskostnader med 2.100 kr i anledning av vistelsen i K. — PN medgav avdrag med 360 kr, motsvarande kostnad för dubbelhyra. KR medgav avdrag med ytterligare 1.500 kr, motsvarande fem kr för dag. Hos RR yrkade TI fastställelse

av PN:s beslut och framhöll bl. a., att R:s kostnader för mat i K. icke torde ha varit högre än de skulle varit i hemorten, om han där ätit å tillgängliga näringsställen. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 5/2 1959.)

Anm.: I förevarande mål synes RR ha tagit hänsyn till den faktiska fördyringen av M:s levnadskostnader under hans arbete i K. vid jämförelse med hans kostnader i hemorten. I ett den 27/8 1958 avgjort mål angående mureriarbetaren C. intog RR emellertid en annan ståndpunkt samt uttalade, att vid bedömandet av frågan huruvida för C. uppkommit ökade levnadskostnader hänsyn icke kunde tagas till den omständigheten, att C. enligt uppgift i målet under vistelsen i hemorten haft utgift för kost och husrum i föräldrahemmet till belopp motsvarande allenast föräldrarnas självkostnad.

Gåva — lön — periodiskt understöd?

Besvär av missionären W. angående inkomsttaxering år 1954. — PN ansåg vissa av W., såsom missionär hos Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas svenska mission, uppburna belopp å 900 kr. utgöra för honom skattepliktig intäkt av tjänst. Hos KR anförde W., att beloppet 900 kr. utgjorde erhållna gåvor från en privatperson i USA, samt yrkade att icke bli beskattad för beloppet. KR yttrade: Handlingarna utvisa, att W. erhållit ifrågavarande belopp å 900 kr. genom kontanta månatliga utbetalningar av en privatperson i Salt Lake City, Utah. Av handlingarna framgår tillika, att dessa utbetalningar varje månad genom förmedling av "International Exchange Agency" insänts till omförmälda kyrkas svenska huvudkontor i Stockholm och därifrån

överlämnats till W. Enär det under sådana omständigheter måste antagas, att W. ägt uppbära ifrågakomna belopp uteslutande på den grund att han utfört missionsarbete i sagda kyrkas tjänst, finner KR förenämnda belopp om 900 kr. hava utgjort för W. skattepliktig inkomst. — RR fann ej skäl göra ändring i KR:s beslut, enär ifrågakomna belopp å tillhoppa 900 kr. av W. uppburits under sådana omständigheter, att W. därigenom måste anses ha erhållit periodiskt understöd. (RR:s utslag den 19/2 1959.)

Förtäckt utdelning.

Besvär av dödsboet efter direktören S. angående inkomsttaxering år 1954. — S., som avlidit under 1952, hade varit direktör i Svenska T. AB, i vilket bolag han jämte sin hustru och sina barn ägt samtliga aktier. Genom avtal den 21/4 1953 träffades överenskommelse mellan dödsboet och bolaget om reglering av en dödsboets skuld till bolaget å 233.591 kr. Skulden avsåg medel, som S. under årens lopp tagit ut från bolaget och som i dess räkenskaper bokförts som lån till S. Skulden skulle regleras på så sätt att dödsboet till bolaget överlät sex inregistrerade varumärken — utan angivet värde — mot att bolaget förklarade sig ha fått full gottgörelse för sin fordran mot dödsboet. PN upptog beloppet 233.591 kr. till beskattning såsom inkomst av rörelse. KR, där dödsboet anförde, att varken S. eller dödsboet bedrivit rörelse och att varumärkena innehafts av dem under mer än fem år, förklarade att dödsboet genom överlåtelser åtnjutit förtäckt utdelning till belopp av 233.591 kr. — RR lämnade dödsboets besvär utan bifall. (RR:s utslag den 11/2 1959.)

Yrkesmässig tomtförsäljning?

A. Besvär av TI angående hemmansägaren L. åsatt eftertaxering för år 1951. — L., som genom arv år 1941 erhållit en i en stad belägen jordbruksfastighet om c:a 40 har, därav 11,5 har åker, hade från ett till tomter uppmätt område om 1,8840 har under åren 1942—1954 försålt 9 tomter. TI yrkade, att L. skulle eftertaxeras för inkomst av jordstyckningsrörelse för försäljning av en tomt om 2.302 kvm. L. bestred eftertaxeringen och framhöll, att den tomt han sålt år 1950 varit bebyggd redan 1896 och att försäljningen skett till byggnadens ägare, vilken kunnat åberopa ensittarlagen. Beträffande övriga åtta tomter hade sex redan den 1/1 1919 och tidigare varit bebyggda med boningshus, som lämnade nöjaktig bostad till brukaren och hans familj. — PN biföll TI:s yrkande. KR undanröjde eftertaxeringen, enär försäljningen av ifrågavarande tomt icke skett under sådana förhållanden, att intäkten därav kunde anses såsom rörelse. — RR: ej ändr. (RR:s utslag 3/3 1959.)

B. Besvär av TI angående köpmannen E:s inkomsttaxering för år 1953. — E. hade sålt en tomt under 1952 och två tomter och ett mindre område för sammanläggning under 1953 samt två tomter under 1954. Hela återstoden av fastigheten såldes under 1955. — PN beskattade E. för inkomst av jordstyckningsrörelse. E. uppgav hos KR, att han redan under 1952 ämnat sälja hela fastigheten men att han trots annonsering inte lyckats få någon köpare till densamma förrän under 1955. KR, som ansåg att ifrågavarande tomtförsäljningar icke utgjort led i en av E. driven jordstyckningsrörelse, undanröjde beskattningen i fråga. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 3/3 1959.)

Skattskyldighet för beräknad ränta.

Besvär av Föreningen Norra Gubberogatan 23 A i likvidation angående inkomsttaxering år 1953. — Föreningens enda tillgång utgjordes av en fordran å en annan ekonomisk förening, Föreningen Hååkå nr 1 u. p. a., vilken i sin tur inte ägde annan tillgång än andelarna i Gubberoföreningen. (Å nämnda fordran utgick ingen ränta.) Andelarna i Hååkå ägdes av ett dödsbo, som tidigare ägt andelarna i Gubbero. PN, liksom KR, ansåg Gubbero skattskyldig för beräknad ränta efter 3 % å ifrågavarande fordran med hänsyn till bestämmelserna i 54 § 3 st. KL och 7 § 3 st. förordn. om statlig inkomstskatt sådana dessa lagrum lyder enligt lag 1/6 1951 (nr 325) KF 1/6 1951 (nr 326). RR: ej ändring. (RR:s utslag 11/2 1959.)

Anm.: Jämför RÅ 1954 ref. 22 (Skattenytt 1954 s. 281), som gällde samma förening för lagändringen. Det får konstateras att Hååkå lånat upp de vinstmedel, som fanns i Gubbero, och att det i realiteten är delägarna i Hååkå som förfogat över dessa vinstmedel. Om de lånat medlen direkt av Gubbero, skulle Gubbero ha beskattats för beräknad ränta å dessa medel. Emellertid har delägarna skjutit emellan föreningen Hååkå, som formellt står som låntagare. Läget var detsamma i 1954 års referatmål men där befriades Gubbero från räntebeskattning, därför att Hååkå inte var skattskyldig för utdelning från Gubbero. Nu föreligger den skillnaden att Hååkå med hänsyn till de nya reglerna om kedjebeskattning måste anses "svart". Ett efterskänkande av ränta på fordringsbeloppet ifråga från Gubberos sida har tydligen ansetts innebära en — via Hååkå — underlåten utdelning som enligt de nya reglerna bör beskattas.

Ränta å reverser till barn.

Besvär av direktören E. angående inkomsttaxering år 1952. — Genom gåvobrev den 31/8 1946 med tillägg 1947 hade E:s fader till E:s två hemmavarande barn, födda 1934 och 1937, överlåtit av honom utfärdade i viss fastighet in-tecknade skuldebrev å tillhoppa 150.000 kr under villkor bl. a., att in-teckningarna skulle, till dess gåvotagarna uppnått myndig ålder, förvaltas av E. samt att denne och en broder till honom samfällt ägde avgöra efter vilka räntesatser in-teckningarna vid varje tidpunkt skulle löpa, varjämte kompletterande bestämmelser till gåvobrevet finge givas av bröderna. PN vägrade E. som jämte sin broder ägde ifrå-gavarande fastighet ett vid beräkning av nettointäkt av annan fastighet med 8.000 kr yrkat avdrag för gäldräntor till barnen. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 4/2 1959.)

Anm.: Jämför RR:s utslag den 26/9 1957 angående direktören R. (RÅ 1957 not. 1883 Skattenytt 1958 s. 37) och RR:s utslag den 2/9 1958 angående fru B. (Skattenytt 1959 s. 84).

Periodiskt understöd för annans undervisning eller uppfostran?

Besvär av lådsnickaren T. angående inkomsttaxering år 1955. — T. yrkade avdrag för underhållsbidrag å 600 kr., som han enligt dom den 12/5 1953 å hemskillnad mellan honom och hans hustru utgivit för sin år 1937 födda dotter. Underhållet skulle utgå till dess dottern fyllt 18 år. T:s inkomst efter avdrag för underhåll till hustrun utgjorde 5.940 kr. Enligt TO hade dottern, som bodde hos modern, taxerats för egen inkomst av tjänst till belopp av 3.680 kr. PN vägrade avdrag för un-

derhållsbidraget. KR: ej ändring, enär i målet icke visats att ifrå-gavarande understöd utgått för annat ändamål än för dotterns undervisning eller uppfostran. Hos RR uppgav T., att dottern sedan 15 års ålder varit helt självförsörjande genom anställning vid ett glasbruk. RR medgav avdraget, enär på grund av vad i målet blivit upplyst det av T. erlagda underhållsbidraget icke kunde anses hava utgivits för dotterns undervisning eller uppfostran, samt ej heller eljest förekommit omständighet på grund varav T. skulle vara betagen rätt till avdrag för det periodiska understödet till dottern. (RR:s utslag den 18/2 1959; två ledamöter ville ej ändra.)

Periodiskt understöd i form av hyresbillig bostad?

Besvär av TI angående disponent G:s inkomsttaxering år 1953. — G. förhyrde av sin broder för 1.800 kr en lägenhet, för vilken TN fann hyresvärdet vara 2.100 kr. TN beskattade brodern för skillnaden mellan de båda beloppen eller 300 kr. Sedan brodern hos PN yrkat att icke vara beskattad för sistnämnda belopp, yrkade TI hos PN, dels att hyresvärdet å bostaden måtte beräknas till 2.250 kr, dels att G:s broder måtte erhålla avdrag såsom för periodiskt understöd till G. med skillnaden mellan 2.250 kr och 1.800 kr eller 450 kr, dels ock att G. måtte förklaras skattskyldig för sistnämnda belopp: PN biföll TI:s yrkande. KR fann emellertid att G. icke genom berörda hyresförhållande kunde anses hava åtnjutit periodiskt understöd från sin broder. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/2 1959; två ledamöter ville fastställa PN:s beslut.)

Anm.: Jämför RÅ 1953 not. 2028 (Skattenytt 1954 s. 93 aug. Anna N.) och RÅ 1954 not. 1276 (Skattenytt 1954 s.

309 ang. kontoristen N.). I det förevarande målet torde RR:s majoritet ha ansett skattskyldighet för periodiskt understöd bära föreligga endast i fall av uppenbart missförhållande mellan förmånen och motprestationen. Sådant missförhållande ansågs tydligen inte föreligga här.

Ackumulerad inkomst.

Besvär av TI angående Karin J. — Karin J. sålde den 2/10 1951 en rörelse för 22.500 kr., därav 15.000 kr. avsåg goodwill och 7.500 kr. inventarier. Köparen skulle övertaga varulagret, kuranta varor efter gällande partipriser och okuranta varor efter värdering. Karin J. taxerades år 1952 för 36.195 kr., inkomst av rörelse, varav 1.146 kr. utgjorde återvunna värdeminskingsavdrag. Av sistnämnda belopp belöpte 362 kr. på 8 år, 175 kr. på 5 år och 609 kr. på 3 år. — Sedan frågan om skatteberäkning för ackumulerad inkomst förevarit i PN och KR, framhöll TI hos RR bl. a., att KR gått utöver Karin J:s yrkande, när den skatt som hon hade att utge på grund av KR:s utslag var lägre än den skatt som skulle ha utgått om hennes yrkande bifallits. RR förklarade, att KR icke gått utöver Karin J:s yrkande, när beräkningen — utan avseende å vad den skattskyldiga påkallat — borde ske på grundval av det antal år, vartill inkomsten var att hänföra, att de återvunna värdeminskingsavdragen borde fördelas enligt ovannämnda fördelning samt att beloppet 14.594 kr. (framtagen dold reserv)

borde fördelas på åtta år, därvid avseende fästas vid att Karin J. syntes ha bedrivit rörelse sedan år 1943 och att likviden för lagertillgångar, som Karin J. försålt i samband med rörelsens överlåtande, icke överstigit hennes anskaffningskostnad för samma tillgångar. — RR återförvisade målet till PN, som hade att — med beaktande av vad RR anfört — upptaga målet till förnyad prövning. (RR:s utslag den 24/2 1959; en ledamot ville fördela beloppet 1.146 kr. med lika delar på 8 år och beloppet 14.594 kr. på 3 år.)

Arbetsgivares ansvar för arbetstagares skatt i samband med konkurs.

Handelsbolaget J. & S:s konkursbo, som vid utbetalning av i konkursen bevakade lönefordringar, uppkomna före konkursens inträde, underlätit att verkställa skatteavdrag för preliminär A-skatt, förklarades vara jämte borgenärerna, d. v. s. arbetstagarna, ansvarigt för skatten med belopp, som beräknades med hänsyn till vad som utdelats. Konkursförvaltaren hade invänt, att ifrågavarande arbetstagare i konkursen bevakat och med förmånsrätt utbekommit sina lönefordringar endast med belopp, som återstått efter minskning av bruttofordringarna med därå belöpande skatt. Skattebeloppet hade enligt konkursförvaltaren bort bevakas av vederbörande utmätningsman men så hade ej skett, varför någon utdelning för dem icke kunnat beräknas. (RR:s utslag den 19/11 1958.)